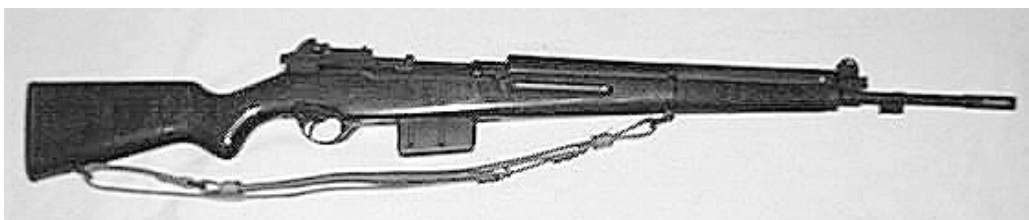

FN-49 PUOLIAUTOMAATTIKIVÄÄRI

FN-49 on hyvä esimerkki ennen Toista Maailmansotaa suunnitellusta puoliautomaattikivääristä. Se on tehty erittäin kestäväksi ja kuitenkin yksinkertaiseksi käyttää ja huoltaa. FN-49 oli erittäin suosittu maailman asemarkkinoilla modernin suunnittelunsa ja ominaisuuksiensa takia. Kiinteän lippaansa pienestä kapasiteetista ja kalliin hintansa takia se kuitenkin hävisi markkinoilta suhteellisen nopeasti. FN-49 kuuluu samaan ryhmään kuin M1 Garand, G.43 sekä Tokarev M38 ja M40. Ulkonäöltään se on jossain M1 Garandin ja M14:n välimaastossa.

Kutsumanimet

FN-49:ä kutsuttiin aluksi nimellä SAFN (Semi-Automatic, Fabrique Nationale tai SAive automatic...). Aseen kehittäjänä toimi D.J.Saive (1889-1973), joka oli FN:n pääsuunnittelijana ja oli suunnittelemassa mm. Browning HP:a. Kun FN-49 otettiin käyttöön Belgian armeijassa vuonna 1949 se sai nimen Model 49 Armeie Belge Belgisch Leger eli ABL. Nimessä on ensin ranskankielinen sitten flaaminkielinen nimi. Muualla kivääri tunnetaan nimellä FN-49.

Historia

D.J.Saive aloitti FN-49:n suunnittelun 30-luvulla maailmanlaajuisen puoliautomaattikiväärin tarpeen ollessa suurimmillaan. Lupaavan uuden aseenn tuotanto viivästyi Saiven paetessa Englantiin saksalaisten miehittäessä Belgian. Saive jatkoi FN-49:n ja muiden aseiden suunnittelua Englannissa. Uskotaan, että hän rakensi FN-49:stä prototyypin kaliiperissa 8x57 JS yrittäessään vakuuttaa englantilaiset uudesta aseesta. Kuitenkin siihen aikaan englantilaiset eivät olleet kovinkaan kiinnostuneita puoliautomaattikivääreistä. Heidän mielestään oma pulttilukkoinen Lee Enfield oli ylivoimainen muihin kivääreihin nähden ja puoliautomaattikivääri johtaisi vain panosten tuhlaukseen. Liittoutuneiden vapauttaessa Belgian Saive siirtyi entiseen työpaikkaansa jatkaen FN-49:n suunnittelua ja tuotantoa.

FN-49:stä ei tullut halpaa kivääriä johtuen sen suunnittelusta ja korkealaatuisesta valmistuksesta. Kun ase tuli markkinoille, pulttilukkoiset hallitsivat markkinoita ja kilpailu muiden puoliautomaattien kanssa oli vähäistä. Muutaman vuoden FN-49:ä myytiin hyvin huolimatta sen korkeasta hinnasta. Hinta ei kuitenkaan ollut enää kilpailukykyinen, kun muita puoliautomaatteja alkoi ilmaantua markkinoille. Vanhentuneet valmistusmenetelmät, jotka antoivat aseelle sen ylivoimai-

sen laadun ja kestävyuden tuomitsivat aseenn 50-luvulla keräilyaseeksi. Useissa lähteissä on laskettu, että aseenn valmistaminen alkuperäisillä menetelmillä tulisi maksamaan nykyään useita tuhansia dollareita (1 USD = n. 5 FIM). FN-49:n korkea hinta ja puuttuvat nykyaikaiset ominaisuudet (irrotettava lipas ja suuri lipaskoko) ajoivat Saiven suunnittelemaan nykyaikaisempaa kivääriä, josta syntyi FN-FAL kiväärisarja. FAL sisältää monia FN-49:n parhaita ominaisuuksia, kuten esim. kääntyvä sulkukappale. FN-49 on tästä johtuen FAL:in eräänlainen isähahmo.

Tuotanto

FN-49:n kokonaistuotantomäärä on 176 264 asetta:

- 5 kpl 6,5mm testeihin
- 8 003 kpl 7mm Mauser Venezuelaan
- 125 072 kpl .30 M2 (30-06) Belgiaan, Belgian Kongoon, Luxemburgiin, Indonesiaan, Kolumbiaan ja Brasiliaan
- 1 kpl 7,5mm testeihin
- 1 kpl 7,62mm testeihin
- 5 541 kpl 7,65mm Argentiinaan
- 37 641 kpl 8mm Mauser Egyptiin ja testeihin Englannissa

Käyttö

Belgialaiset käyttivät FN-49:ä kaliiperissa 30-06 Korean sodassa. Se saavutti siellä hyvän aseenn maineen ja tunnustettiin paremmaksi kuin M1 Garand. Sodan aikana huomattiin FN-49:n olevan altis nallipiikin katkeamiselle ja tästä johtuen se muutettiin kaksiosaiseksi.

Teknisiä tietoja

- itselataava, kaasumäntätoiminen kääntyvällä sulkukappaleella
- kokonaispaino ilman pistintä 4,30 kg
- kokonaispituus ilman suujarrua 1,11 m
- piipun pituus 59 cm
- lipaskapasiteetti 10 patr. kiinteässä lippaassa (myös 20 patr. lippaita, mutta erittäin harvinaisia)